

"Si Déu no perdonés tant, el món no existiria"

Misericòrdia és una paraula molt repetida aquest dies pel Sant Pare Francesc també en l'àngelus de diumenge 17 de març. Us oferim el text íntegre.

16/03/2013

"No oblideu això: el Senyor mai no es cansa de perdonar. Heu pensat en la paciència de Déu amb cadascú?". El papa Francesc ho deia a les prop de 200.000 persones que havien viatjat

d'arreu d'Itàlia durant la nit i, els dies anteriors, des de molts països del món, per poder viure aquest primer àngelus amb el nou papa. Per a tots, un esdeveniment històric.

Va durar 15 minuts: "Si Déu no perdonés tant, el món no existiria", va afirmar el sant pare. I des de la plaça, des de la via de la Conciliazione, des dels carrers veïns, no s'escoltava ni un espetec. El Romà Pontífex, Francesc, parlava en italià. "M'agrada, el meu papa", deia amb la seva mitja llengua en Francesc, de 3 anys, a coll del seu pare.

"Estic content que aquesta trobada amb vosaltres sigui en diumenge; aquest és un dia perquè nosaltres els cristians ens salutem, parlem, com ho estem fent aquí, ara, en aquesta plaça gran, que gràcies a les mides, té les dimensions del món".

La trobada portava dies preparant-se. A través dels mitjans -sobretot la

televisió i la ràdio- molts tenien ja una idea de qui era el nou papa. "El vaig veure a la televisió i em va commoure... per la seva humilitat... És un dels nostres", comentava l'Angèlica, de 30 anys, que s'havia aixecat a les 6 del matí per arribar a Sant Pere.

El Sant Pare ha volgut comentar l'Evangeli del dia, els passatges que narren l'episodi de la dona adúltera. "El rostre de Déu és el d'un pare misericordiós que té sempre paciència (...). No es cansa de perdonar si sabem retornar a Ell amb el cor contrit. Gran és la misericòrdia del Senyor".

Afirmacions contundents per part del nou papa que ell combina amb comentaris espontanis, fets al marge, plens de bon humor.

Publiquem a continuació el text complet de les paraules del papa:

"Germans i germanes, bon dia.
¡Després de la primera reunió de dimecres passat, avui us puc tornar a saludar a tots! I sóc feliç de fer-ho en diumenge, en el dia del Senyor! Això és bonic i important per a nosaltres cristians. Ens apleguem el diumenge, ens salutem, parlem com ara aquí, a la plaça. Una plaça que, gràcies als mitjans de comunicació, té la dimensió del món. En aquest cinquè diumenge de Quaresma, l'Evangelí ens presenta l'episodi de la dona adúltera, a la qual Jesús va salvar de la condemna a mort. Ens commou l'actitud de Jesús: no escoltem paraules de menyspreu, no escoltem paraules de condemna, sinó només paraules d'amor, de misericòrdia, que conviden a la conversió. "Jo tampoc no et condemno. Vés-te'n i no pequis més!" Oh, germans i germanes, el rostre de Déu és el d'un pare misericordiós, que té sempre paciència! Heu pensat en la paciència de Déu, la paciència que té amb cada

un de nosaltres? Ei, aquesta és la seva misericòrdia! Sempre té paciència: té paciència amb nosaltres, ens comprèn, ens espera, no es cansa de perdonar si sabem tornar a Ell amb el cor contrit. "Gran és la misericòrdia del Senyor".

Després va continuar: "En aquests dies, he pogut llegir un llibre d'un cardenal -el cardenal Kasper, un teòleg molt competent, eh?, un bon teòleg- sobre la misericòrdia. I m'ha fet molt de bé, aquest llibre. Però no penseu que faig publicitat dels llibres dels meus cardenals, eh? No és així, però m'ha fet tant de bé, tant de bé... El cardenal Kasper deia que la paraula misericòrdia ho canvia tot. És el millor que podem sentir: canvia el món. Una mica de misericòrdia fa el món menys fred i més just. Necessitem entendre bé aquesta misericòrdia de Déu, aquest pare misericordiós, que té tanta paciència... Recordem el profeta

Isaïes, que afirma que encara que els nostres pecats fossin color vermell escarlata, l'amor de Déu els convertirà en blancs com la neu".

A continuació va comentar: "És bonica, la misericòrdia! Recordo, quan tot just era bisbe, el 1992, que va arribar a Buenos Aires la marededéu de Fàtima i es va fer una gran missa per als malalts. Vaig anar a confessar a aquella missa. I gairebé al final de la missa em vaig aixecar perquè havia d'administrar una confirmació. Va venir cap a mi una dona anciana, humil, molt humil, de més de vuitanta anys. La vaig mirar i li vaig dir: "Àvia -perquè allà anomenem així els ancians- àvia, es vol confessar?" "Sí", em va dir."Però si vostè no ha pecat... "I ella em va dir: "Tots tenim pecats". "Però el Senyor no la perdona?". "El Senyor ho perdona tot" em va dir, segura. "Però, com ho sap vostè, senyora?".

"Si el Senyor no ho perdonés tot, el món no existiria".

Em van entrar ganes de preguntar-li:

"Digueu-me, senyora, vostè ha estudiat a la universitat

Gregoriana?", Perquè aquesta és la saviesa que dóna l'Esperit Sant:

saviesa interior de la misericòrdia de Déu. No oblidem aquesta paraula:

Déu mai no es cansa de perdonar,

mai!". El papa, posant-se en el lloc del sacerdot, ha improvisat un diàleg:

"Llavors, pare, quin és el problema?".

"Bé, el problema és que nosaltres ens cansem de demanar perdó! Però Ell

mai no es cansa de perdonar; som

nosaltres els qui, de vegades, ens

cansem de demanar perdó. I no hem

de cansar-nos mai, mai. Ell és el Pare

amorós que perdona sempre i el seu

cor és ple de misericòrdia per a tots

nosaltres. Hem d'aprendre a ser més

misericordiosos amb tots. Invoquem

la intercessió de la Mare de Déu, que

ha tingut en els braços a la
Misericòrdia de Déu fet home".

Al final de l'Àngelus, el papa ha saludat les desenes de milers de fidels que omplien la plaça de Sant Pere: "Gràcies per la vostra acollida i la vostra pregària -ha dit-. Us demano que pregueu per mi. Renovo la meva abraçada als fidels de Roma i l'estenc a tots vosaltres, que heu vingut de diverses parts d'Itàlia i del món, així com a aquells que s'uneixen a nosaltres a través dels mitjans de comunicació. He triat el nom del sant patró d'Itàlia, sant Francesc d'Assís, i això reforça els meus llaços espirituals amb aquesta terra, de la qual -com sabeu- és originària la meva família. Però Jesús ens ha cridat a ser part d'una nova família: la seva Església, aquesta família de Déu, per caminar junts pels camins de l'Evangeli. Que el Senyor us beneeixi i la Mare de Déu us protegeixi! I no us oblideu d'això:

el Senyor mai no es cansa de perdonar. Som nosaltres els que ens cansem de demanar perdó".

Una ovació eixordadora va acollir les darreres paraules del papa a la gent aplegada a la plaça: "Bon diumenge i que us aprofiti el dinar". Van ser 15 minuts. Un quart d'hora que, per a molts milers, va tenir un atractiu més fort que les altres dues cites que avui es disputaven a Roma: La marató de la ciutat, i el dia de portes obertes del Quirinal.

*Traducció del text en castellà publicat
pel Vatican Information Service*

Vatican Information Service

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/si-deu-no-](https://dev.opusdei.org/ca/article/si-deu-no-)

perdone-tant-el-mon-no-existiria/
(18/08/2025)